

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

סמרטפון רק עם ואצאפ!
אפשר!! וכדאי!!
מרכז הזמנות ארצי
052-2-129-129
 אספקה לכל חלקי הארץ תוך 24 שעות
 רח' פינס 9, ירושלים | Zolphone.co.il | זולפון
 החל מ 499 ש"ח

הגיע הזמן לעקוף את המילים

ראיון עם האומנית גילאת צ'רקסקי



דקה אחרי הקידוש הילד הולך לקרוא על הספה / התוועדות

ממה פחד הרב שטיינזלץ? התבוננות

להיות אישה שלמה. לא מושלמת הודיה עמור

ההיסטוריה תחזיר בתשובה ראש יהודי

לא טוב היות הגבר, גבר?! תורת היחסים

בשבח והודיה לקב"ה אשר זיכנו לבנות עוד לבנה בארץ ישראל

מתרגשים להודיע על סיום מכירות ובניית פרויקט דגן בוטיק בגבעת הדגן אפרתה

מזכה רבה לאל מי שנטל חלק:

הקבלן **אריאל יגודייב**, המשווקת **טלי פרלמן**, אדריכל **יצחק שפירא**, שמעון **אדרי** בנק הפועלים, צוות המתכננים ושירות לקוחות, עו"ד **דידי הרשקוביץ** וכלל לקוחותינו היקרים



דגן בוטיק
מגורי יוקרה באפרת





התקבלה משימה חדשה

סטודנט עושה מבחן בן 30 שאלות
 התשובה לכל שאלה היא כן או לא
 לאחר הבחינה הוא מקבל ציון, אבל לא
 יודע על אילו שאלות ענה נכון

כמה סבבים של אותה הבחינה עליו
 לעשות כדי לקבל ציון 100?



פתיחה? (אתה באמת גאון) מקומך אתנו! זה הזמן להצטרף לנבחרת העתודה האקדמית במרכז האקדמי לב. קמפוס טל (בנות) / קמפוס לב (בנים)

יש לנו בשבילך לימודי תואר ראשון במקצועות ההנדסה ולימודים תורניים ברמה האקדמית והתורנית הגבוהה ביותר. בסיום הלימודים יחכה לך תפקיד קצונה באחת מהיחידות הטכנולוגיות המובחרות ביותר של צה"ל.

- חדש! מתמטיקה
- הנדסת תעשיה וניהול
- הנדסת תוכנה
- הנדסת אלקטרו אופטיקה
- מדעי המחשב
- הנדסת חשמל ואלקטרוניקה

רוצים לשמוע יותר בפירוט? חפשו 'לדבר עם לב' בגוגל

קמפוס טל
 בית הדפוס 7, גבעת שאול, ירושלים
 קמפוס לב
 הוועד הלאומי 21 גבעת מרדכי, ירושלים

*3239
www.jct.ac.il

העתודה האקדמית לב -
 עתיד המדינה בראש שלך!





התבוננות

מתורתו של הרב עדין אבן ישראל (שטיינזלץ)

עצם מעצמי ובשר מבשרי

אדם שהולך לשאול תחיתות, בין שהוא חבוש בשטריימל ובין שהוא אפילו לא נימול, הוא אח שלי. אולי הייתי רוצה שיהיו לי קרובים יותר יפים, יותר נחמדים, אבל עדיין הם עצם מעצמי ובשר מבשרי.

אני רואה את התופעה הזאת הרבה מאוד בחוץ לארץ. רוב הדברים שמספרים שם על מדינת ישראל הם לא לשון הרע; הם הוצאת שם רע, שקר וטיפשות. הגויים רוצים להאמין בזה מפני שאם הם לא יאמינו בדברים הרעים שאומרים עלינו הם יצטרכו לכבד אותנו, ומוזה הם מפחדים. אבל כשגם יהודי מאמין לדיבה הנאמרת עלינו, כאשר הוא לא מרגיש עוד את האחדות, כשאין לו כבר שום תחושה של הכאב המשותף - זהו מצב של מחלה, וזה מפחיד.

אפשר לומר שאנחנו כעם חולים כעת במחלה השייכת לקבוצת המחלות האוטו-אימוניות. מחלות אלה, שמדע הרפואה מרבה לעסוק בהן היום, אינן נגרמות עקב תקיפה של גורם חיצוני כלשהו - חיידק, וירוס או מכה - אלא הגוף הוא זה שלוחם נגד עצמו, משום שהוא איננו מכיר עוד את עצמו. שאלה מסתורית היא: כיצד אני יודע שהוא "אני", איך הגוף מזהה כל חלק וחלק ממנו כ"אני". היה זמן שליחודי היה ברור: יש יהודים שהם בבחינת גולגולת שבראש ואחרים שהם בבחינת קצה הציפורן, אבל גם אותם שבקצה הציפורן וגם אלה שבגולגולת שבראש הבינו שמבחינה אימונולוגית הם אותו דבר עצמו, חלקים של גוף אחד.

ואם קורה שתא מסוים בגוף שוכח שהוא שייך לגוף הזה, "מתבולל" ומתנהג כאילו הוא שייך למשהו אחר, אזי הוא נלחם בעצמו. הוא נלחם עם עצמו לא מפני שיש לו סיבה אמיתית לכך, אלא מפני שהוא איבד את תחושת ה"אני" שלו, וזה מה שקורה בעם ישראל עכשיו.

על דרך הסוד אפשר לומר שעם ישראל הוא ה"גוף" המתגלה של הקב"ה, שעליו נאמר בספרות חז"ל בקשר לפסוק (שמות כג: ח) "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם": "בתוכו" לא נאמר, אלא "בתוכם". ואם הגוף הזה מתחיל ללחום בעצמו זו כבר איננה בעיה "פנימית" של עם ישראל, אלא יש בזה כביכול התרסה כלפי מעלה, כמעט כפירה בעיקר וביסוד הקיום של עם ישראל, אשר אותו מבטא הכתוב המוכר לכולם: "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד".

מה בכל זאת אפשר לעשות? אני עצמי כותב ומדבר על זה כל כמה שאני יכול, שזה הרבה פחות ממה שהייתי רוצה. אבל מה שחשוב יותר מהכול, לדעתי, הוא לחנך, לחנך, לחנך; לא חנך את הילדים, את הצאצאים, לדעת שאני הוא אני, וגם אם אהיה מה שאהיה ואשתנה כמה שאשתנה עדיין אדע להכיר את עצמי. היום מחנכים לתורה, למצוות, לאהבת ה' וליראת ה', אבל זה לא מספיק. צריך לפחות להעביר את התחושה של מי אנחנו, את נקודת האני שלנו. כאשר האני הזה קיים, הוא ימשיך לצמוח גם כשהאני הפרטי שלי יתמוטט; כי גם משורשים של עץ שנגדע יכול לצמוח עץ חדש. בזה אנחנו צריכים להשקיע באמת, ולהשקיע יותר ויותר: בקרב הילדים שבגן, הילדים שבישיבה והילדים שבצבא, ואולי אולי אפילו הילדים שנבחרים לכנסת - שיזכרו כולם דבר אחד בלבד: שיהודי הוא יהודי.

נקודת המבחן היא הנקודה שבה אנחנו שבים ומגלים שבצעם "שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו" (בראשית, מב: לב) ועל זה אנחנו מוכנים למסור את נפשנו. ברגע שיודעים את זה, כל השאר הרבה פחות חשוב.

הקטעים באדיבות ישיבת תקוע ומרכז שטיינזלץ

בעקבות הקשרים אקטואליים כאלו ואחרים החלטנו להתחיל לפרסם במדור זה סדרה חדשה של מאמרים מלוקטים מדברי הרב עדין שטיינזלץ שיעסקו באהבת ישראל, בקשר הקיים בין כל היהודים ובאחריות המוטלת על כל יהודי ביחס לכלל ישראל. כידוע, הרב דיבר וכתב רבות על הנושאים הללו והדאגה ליהדות וליהודים, בכלל ובפרט, בערה כאשר בעצמותיו. אנחנו מקווים ומתפללים שתימצא אוזן קשבת לדברים המאוד נוקבים של הרב ושהדברים יפעלו את פעולתם.

לפי כל מה שנראה אין אנו עדיין בימות המשיח; אנחנו בעקבתא דמשיחא, ואנחנו נרמסים תחת העקבות הללו, עם כל מיני סוגים של סבל ומהומה. מתוך מכלול המהומות והבעיות הללו אני מבקש להתמקד בעניין אחד, הקשור להסתכלות על תמונת העולם היהודי בכללותה. כל אחד מאתנו יכול להמשיך לשבת בשטיבל או בקלויז הקטן שלו ולראות רק פינה אחת של העולם, אבל נראה לי שמן הראוי להסתכל בתמונה הרחבה והמקיפה של עם ישראל - עם ישראל שבארץ ישראל, בארה"ב, בג'מייקה, או בניו זילנד. וכשאני מביט בתמונה הכללית הזו אני רואה משהו שמפחיד אותי.

כל מי שעוסק בהיסטוריה היהודית, כמו גם כל מי שלומד גמרא, מודע לכך שבעם ישראל תמיד היו מחלוקות. המחלוקות הן חלק מהתרבות הפנימית שלנו, משני צדדים עיקריים: ראשית, אנחנו כבני אדם, כיהודים, צומחים וגדלים מתוך ההנחה שאנחנו לא עדר, אלא כל אחד הוא אדם בפני עצמו, ולכן יש לכל אדם הזכות והאפשרות לומר את דעתו ולחלוק על זולתו. שנית, העולם התרבותי שלנו, כפי שהוא מתבטא בתלמוד, הוא דיאלקטיקה של בניין הבא מתוך הריסה, הדיאלקטיקה של עולם הנבנה מן הקרעים והצמתים שיש במציאות, כאשר "מני ומיניה יתקלס עילאה" (סוטה מ' ע"א) - ממני וממנו יתקדש שמו של הקב"ה.

צד נוסף של מחלוקות אלו הוא בכך שהן ביטוי של מערך שהוא גם נפשי וגם סוציולוגי. מה אנחנו? ההגדרה המתאימה ביותר היא שאנחנו משפחה, "בית יעקב", משפחת יעקב. בדרך כלל במשפחות יש קטטות; זה חלק מהדינאמיקה של המשפחה כמשפחה.

לי מותר להרביץ לאח שלי כי הוא אח שלי, או לסטור לאחותי כי היא אחותי; אבל כשמישהו זר ינסה לנגוע בהם אני אגייס את כל כוחותי כדי להגן עליהם. כך הוא גם במחלוקות בינינו: אנחנו יכולים להתקוטט, להשמיץ אלה את אלה, להתכתש אפילו עד זוב דם; אבל בתשתית של כל זה נמצא מכנה משותף עמוק מאוד, מצויה נקודת האחדות של עם ישראל. עצם היותנו יהודים מעולם לא היה שנוי במחלוקת; ולכן, למרות כל המחלוקות, תמיד הרגשנו כמהות אחת, כגוף אחד.

פעם שאלתי כמה יהודים מתבוללים: אתם הרי לא הולכים לבית הכנסת של שום זרם, ואפילו לא למתנ"ס יהודי. מה נשאר לכם מהיהדות שלכם? ואחד מהם ענה לי, שכשהוא קורא בעיתון שחייל יהודי נהרג בארץ ישראל, הוא אומר "אוי". ה"אוי" הזה מבטא את האחדות, את היותנו אחד; כל עוד זה קיים אני יודע שכל יהודי - ולא משנה עד כמה דעתי עליו חלוקה - הוא עצם מעצמי ובשר מבשרי.

אבל בזמנים שלנו מתחולל כאן שינוי, נוצרים בקיעים, וזה מפחיד אותי. כעת נראה לי שאצל יהודים רבים, גם בארץ וגם בחוץ לארץ, תחושת האחדות הזו פחות ופחות קיימת. יהיו הצידוקים לכך אשר יהיו, אנחנו הולכים ומאבדים את ההרגשה הפשוטה הזו שלא משנה מה יהיה, לא חשוב מה יקרה, אנחנו עדיין משפחה אחת. בעיניי זו אותה רעה חולה עצמה הן אצל הקיצונים של נטורי קרתא והן אצל השמאל הקיצוני שלנו. אבל אותנו



הרב יואל בייטש
yoelinka@gmail.com

נשוי לשקט

"אז למה אתה קורא לזה 'תפיסה גברית'?"
"משום שגבר בכללותו אכן ממש את עצמו מחוץ לביתו בטבעו ומתנהל שם ביתר קלות. אך ברגע שהוא חוצה את סף דלת ביתו ושם מודיעים לו "אני רוצה שנדבר על הרגשות שלנו" הוא מתבלבל."

"זהו סוויץ' חד, אך עליו לדעת שהתפיסה הנכונה והבריאה שהנחתה אותו כל עוד היה מחוץ לביתו, אסור שתחצה את סף דלת הבית, שכן בתוך ביתו, בהתנהלות הזוגית, עליו לאמץ את המודל הנשי, שהוא המודל הנכון לעניין זה. "ובדיוק כך בעת מימוש הקשר עם בוראו. עלינו להניח הצידה את התפיסה הגברית ("מה יצא לי מזה") לטובת זו הנשית (איזה כיף - זוגיות) ולממש את רעיון עצם הקשר עם הקב"ה."

אנו רעייתך

"אני צריך לחשוב על זה, זה ממש חדש לי" הרהר רגב בקול.

"אוקיי, אז קח איתך נתון שיעזור לך לעכל את המידע: למה לדעתך העם היהודי נקרא 'רעייתו' של הקב"ה? ("אנו רעייתך ואתה דודנו") או 'כנסת ישראל' בלשון נקבה?"

"באמת למה?"
"זה מעיד על הציפייה של הקב"ה מאיתנו להתנהלות זוגית - ולא לקשר תועלתני."

אהבת עולם

יומיים לאחר שיחתנו, ורגב שוב ישב במשרדי. נראה היה שהוא חוכם בדעתו אם לשתף את אשר על ליבו, חשבתו שבכיתו חלה דרמה נוספת, וניסיתי לצפות את המתרחש עוד לפני ששיתף. טעיתי.

"במחילה, אמרתי לחבר את מה ששמעתי כאן בימים האחרונים והוא אמר שזה ממש שטויות."

"צא מן המחילה רגב, אנחנו עדיין חיים בדמוקרטיה ומותר להביע עוד דעות. דבר אחד חשוב: האם החבר שלך נימק את דבריו?"

"הוא ציטט פסוק, שמרתי אותו... רגע... אני מגגל... הנה: הַבַּיִת שְׂמִים וְרָאָה וְשָׁחַק שְׁחָקִים גָּבְהוּ מִמֶּךָ. אִם חָטָאתָ מִהַ תִּפְעַל בּוֹ? וְרָבּוּ פְשָׁעֶיךָ מִהַ תַּעֲשֶׂה לוֹ? אִם צָדַקְתָּ מִהַ תִּתֵּן לוֹ? אוּ מִהַ מִיָּדָךְ יִקַּח? (איוב לה ה-ז)

"ובכן רגב, יידיך הביא את ההוכחה הטובה ביותר לרעיון שלי. איוב מדבר על כך שאין מעשה שיכול לגעת בקב"ה, שכן הקב"ה הוא בורא הטוב והרע, ולכן נשגב משניהם. לכן מי שחושב שהקשר שלו עם הקב"ה מותנה אך ורק

"אתה מבין שקשה לעכל את הניסיון שלך להפוך את השיח שלי עם אשתי, לבסיס האמונה היהודית", ברר רגב את מילותיו בוהירות.

"אבל גם את השיח עם אשתך כשלעצמו התקשית לעכל... מה שמעיד על דמיון כמעט זהה בשני המקרים."

קשה לעיכול או לא, התפיסה לפיה אין לקב"ה עניין בנו או במעשינו, והכל לא נועד אלא לסלול את דרכינו גן עדנה או גהנומה, היא תפיסה מזעזעת.

ומשתי סיבות:

א. לפי התפיסה הזו, לו יכול היה היהודי להגיע לגן עדן בלי להיתקל באלוקים במסדרונות העולם הבא, הוא היה מעדיף זאת בשמחה. אלוקים פשוט הופך למכשול.

זה מקביל לתפיסה של בעל שעושה הכל כדי להשיג מעט שקט מאשתו, מה שאומר שבעצם הוא נשוי באושר לשקט, אך רק בזמנים שאשתו לא מפריעה לרומן המופלא שלהם הוא מצליח לממש אותו.

ב. אם עצם המחשבה שאלוקים מסוגל לבקש מאיתנו להקריב את כל חיינו בשביל משהו שהוא לא באמת חשוב לא מזעזעת אותנו, זה דבר נורא.

כמו בעל שחי בהכרה שאשתו מבוזזת את זמנו על שטויות בהתאם למצבי רוח ילדותיים. ובכן, אם אתה באמת סבור כך וזו הגישה שלך כלפיה, לא מגיע לך לחיות פשוט רעים והן כל כך טובות? איומה ביקר לה מכל.

איך אפשר לחשוב כך על אלוקים שאתה אמור לאהוב כל כך?

לא טוב היות הגבר, גבר?

"הכל אני מוכן להבין", התחיל רגב את היום השלישי לשיחות שלנו, "אבל למה אתה מוציא אותנו הגברים ממש ממש לא טוב כל הזמן? זה לא הוגן, אנחנו פשוט רעים והן כל כך טובות? אני לא מקבל את זה..."

"שמח ששאלת, ובכן ראשית לא דיברתי עלינו הגברים, יש בנו המון טוב ועוד נדבר עליו, מכל מקום דיברתי על התפיסה הגברית, הקיימת גם באישה ביחס להיבטים מסויימים של החיים. שנית, התפיסה הגברית נחוצה מאוד מאוד בחיינו - היא לא תקלה של הבריאה."

"הו, אני שמח לשמוע, סוף סוף, איפה?"

"בכל הדברים שנעשים מחוץ לעולם הזוגיות והבית שלנו, שם מוכרחים לאמץ את התפיסה הזו. לא צריכים להתחתן עם העבודה, לא עם החברים, ולא עם תחביבים. הכל חשוב וצריך להשקיע במגוון דברים, אבל את עצמנו אנחנו לא ממהרים לתת בכל תחום. החיים בחוץ צריכים להיות תועלתניים במידת הנורמליות. אני נותן יחס טוב, ומקבל עולם טוב יותר בתמורה, זה דיל הוגן ומשתלם."

"ואיפה זה פוגש אותי בקשר עם אלוקים?"

"בכל הנוגע לחומריות ומוצריה (הנאות, הישגים חומריים, מותרות וכדומה) זה בסדר גמור להתבסס מזה, אך בשום אופן לא להפוך את זה למטרת חיינו, ולהקריב את עצמנו בעבור דברים שכאלה חלילה, וזה כמובן חל על נשים וגברים כאחד."

במעשים ולא במהות, הנה הפסוק המוכיח את ההיפך."

"זה הסבר ארוך... אפשר לסכם את זה במשפט?"

"בשמחה - אין שום מעשה שנברא יכול לעשות כדי להשיג את בוראו לולא בוראו חפץ בו-עצמו מתחילה."

"אמסור לו, אבל אפשר איזה מקור לרעיון שלך? מי סומך את ידיו על ההסבר שלך?"
"כל מי שהתפלל אי פעם תפילת ערבית..."
השבתי.

"!?!?"

"מכיר את ברכת 'אהבת עולם' בערבית? כרגיל אנו אומרים כל יום תפילות מרגשות כל כך ומלאות עומק, ולא שמים לב לתוכנו, תראה איך תפילה קצרה כל כך מסכמת בתוכה מתודה זוגית מופלאה:

אהבת עולם, בית ישראל עמך, אהבת - בסיס הקשר בין יהודי לבוראו מתחיל מאהבתו של הבורא כלפיו, עוד לפני שקיימנו מצווה אחת. כשלב שני הנגזר מן הראשון נתן לנו הקב"ה באהבתו את היכולת לממש את הקשר על ידי - תורה ומצוות חוקים ומשפטים להם קבעת - ודווקא בגלל הסדר הזה - על כן - יש לנו חשק עז לממש את התורה שנתת לנו - נשיח בחוקיך - שכן אם היה הפוך, והתורה ומצוותיה היו עוד משימה חיונית בחיינו, הן היו עלינו כמשא כבד וכעול נורא כיתר משימות החיים.

אבל כשאנו מבינים שכל המצוות והתורה מבטאות את רצונו של הבורא בנו עצמנו מחד, ואת היכולת שלנו להתחבר אליו מאידך, אנחנו לא רק עוסקים בתורה אלא גם עושים את זה באושר - נשמח בדברי תורתך - שהרי הצורך הכי בסיסי של קיומנו הוא להיות חשוב למישהו, ועדיף כל הזמן - לעולם ועד - ולא נחפש חופש בין מצווה למצווה. שכן הזוגיות היא החיים עצמם וביחס אליה, הכל משני - כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה ולילה - עד כאן המשימה, וכעת מגיעה הבקשה לתמורה לה אנו מצפים בעקבות קיום התורה והמצוות. גן עדן? עולם הבא? לא! בקשתנו אחת - ואהבתך לא תסור ממנו לעולמים! - פשוט מבקשים שימשיך לאהוב ולרצות אותנו, אבל לעולמים, כפי שאנחנו ננהג החל מעתה.

ומסיימים בברכה, בשמו של הבורא - ברוך אתה ה' - במה יתברך הבורא בעקבות התמסרותנו אליו? - אהב את עמו ישראל - בנו.

"תאר לך רגב, לו הקשבנו לעצמנו בתפילה מעט יותר ברצינות, היינו חוזרים הביתה מדי ערב יהודים טובים יותר, ובעלים טובים יותר."

"אז אנשים מתפללים שנים, ובכלל לא חושבים על הרעיון המרגש הזה?" תהה רגב בקול.

"לגמרי". עניתי ונזכרתי באמרה חסידית חריפה:

"יהודים כועסים על אלוקים כי נדמה להם שהוא לא תמיד מקבל את תפילותיהם. לו ידעו איך נראתה תפילתם בעיניו, היו תוהים איך הוא מסכים להקשיב לזה בכלל..."

"באמת איך הוא מסכים?!"

"כוחה של זוגיות, רגב, כוחה של זוגיות..."



הפקולטה להנדסה
ע"ש אלכסנדר קופקין
אוניברסיטת בר-אילן



הרצאה מרכזית בכנס המתעניינים:
"מהפקולטה להנדסה
לאקזיט של 100 מיליון
דולר"

ד"ר עופר לימון, מייסד שותף ומנכ"ל,
Gover6 Vision Ltd

הכנס יתקיים בזום. לקבלת קישור:

טלפון: 052-3956306 | 052-8745042
דוא"ל: Engineering.Faculty@biu.ac.il
אתר הפקולטה: Engineering.biu.ac.il
פייסבוק: הפקולטה להנדסה אוניברסיטת בר-אילן

biu.ac.il

מוקד המידע לשירותך: *9392

מובילים את הטכנולוגיה של המחר

הפקולטה להנדסה בבר-אילן
מזמינה מועמדות ומועמדים
מצטיינים השואפים להוביל
את הטכנולוגיה של המחר
להירשם ללימודי תואר ראשון

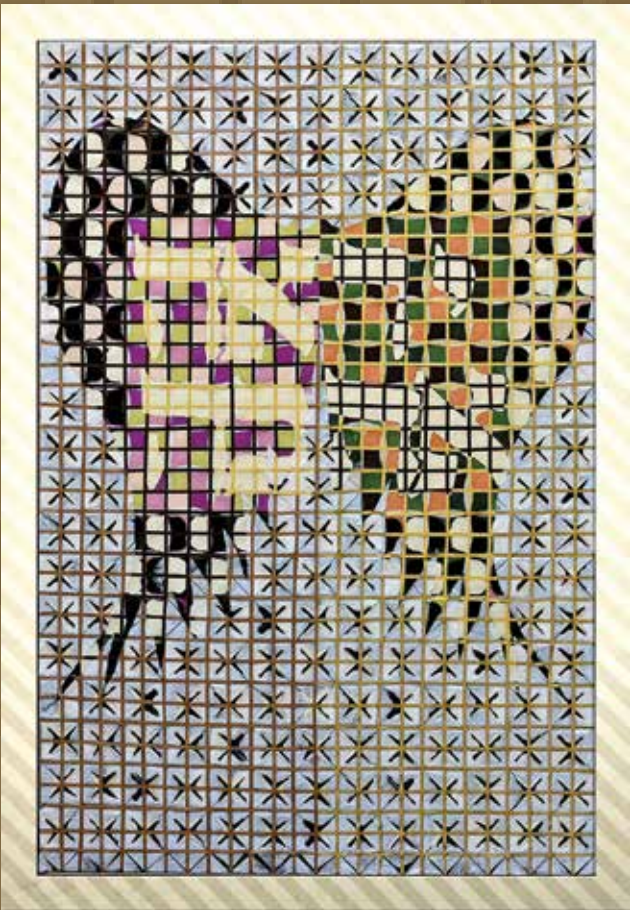
כנס מתעניינים מיוחד יתקיים
ביום חמישי, ח' בשבט תשפ"א
18:30-17:00 | 21.1.21

משפיעים על המחר, היום.

אומנות חזרה

האומנית גילאת צ'רקסקי הגשימה חלום אחרי חלום אבל האושר רק הלך ורחק ממנה • כשהיא מאסה בפוזה ועזבה את גוש דן, היא לא העלתה על דעתה שתחזור בתשובה • כשהיא חזרה בתשובה, היא לא העלתה על דעתה שתחזור לאומנות • כיום היא מתרגמת את החסידות לשפה עוקפת מחסומים, והאושר קרוב מאי פעם

הדס צורי



"תרין גדפין". אהבת ה' ויראת ה' הן 'שתי הכנפיים' שאפשר להצמיח כדי להתרומם חזרה למקומו האמיתי, בקרבת בורא העולם ומנהיגו.

בית מכנים אורחים

היא גדלה באבן יהודה, בבית רחוק מתורה ומצוות "אבל לא כדי להכעיס או להתריס" היא מדגישה, "פשוט לא ידענו כלום! לא היה שום סממן יהודי בבית שלנו: לא קבענו מזוזות בפתחים, אכלנו לחם בפסח, היינו נוסעים ואוכלים ביום כיפור. אנשים דתיים אפילו הפחידו אותי. זכור לי שפעם, כילדה באבן יהודה, התערורר בי חשק עז ללכת לשמוע שופר ביום כיפור. התחלתי ללכת לבית הכנסת וכל הזמן חשבתי 'מה אעשה שם? איך אכנס?' כשהגעתי, הסתובבתי סחור סחור ובסוף נשארתי לעמוד בחוץ: חששתי ממה ש'הדתיים' יעשו לי בתוך בית הכנסת...".

ובכל זאת, הוריה קראו לה גילת ולאחותה רינת (רינת קליין, כיום מנהלת ועורכת ראשית של ערוץ 8 וערוץ הבידור) בהשראת פסוק מישעיהו. ולאחר שגילת חזרה בתשובה, היא הוסיפה לשמה את האות א'. היא מעידה כי תמיד הייתה לה אמונה באלוקים אבל זה מעולם לא השתייך עבורה לדת או לשמירת מצוות. "היום אני יודעת שזו הייתה הנפש האלוקית שבי.

לגילאת צ'רקסקי היו נתוני פתיחה מצוינים כדי להצליח בחיים: היא בתו של חתן פרס ישראל לספורט ותרבות הגוף - רלף קליין - אחד מגדולי מאמני הכדורסל בישראל ובאירופה. היא למדה עיצוב תפאורה באוניברסיטת תל אביב, החלה לעבוד באופרה הישראלית והתקדמה בתפקידים במהירות. "נחשבתי לוורטואוזית בתחומי" היא אומרת. "הכרתי חומרים שאיש לא הכיר והייתי כמעט היחידה בארץ שידעה איך לעבוד איתם. אומנים שרצו ליצור בחומר שלא ידעו איך למצוא או איך לעבוד איתו, היו משלמים לי כדי שאצור עבורם. עד היום אני מכירה חומרים שאיש לא שמע עליהם" היא מחייכת.

אבל ככל שההצלחה גדלה, גדלו גם התסכול והבלבול: "זה היה נראה חלום שמתגשם, אבל בפנים הייתי מאד מתוסכלת. כל הזמן הרגשתי שמשוה לא בסדר, שמשוה חסר. חשבתי שהחסר יתמלא ברגע שאשיג מטרת שונות: אמצא עבודה טובה ואהיה מאושרת, תהיה לי דירה ואהיה מאושרת, אבל בכל פעם הייתי משיגה את המטרות ואילו האושר, כמו קו האופק, התרחק. המציאות טפחה על פניי פעם אחר פעם".



הייתי משוחח עם ה' אבל המצוות והדת נראו לי הזויות".

הבית של משפחת קליין היה בית חם ומכניס אורחים: "להוריי, אבי ז"ל ואימי שתחיה, יש תכונות מדהימות ויקרות של אהבת ישראל ורצון לעזור לזולת, שהלוואי שהיו לכולם. הוריי אהבו מאד לארח. לא היה יום ללא אורחים, והוריי עשו זאת במאור פנים ורצון טוב".

מה זכור לך מהקריירה של אביך כמאמן מכבי תל אביב?

"הכדורסל היה חלק מחיי. לא הכרתי משהו אחר ולכן זה לא היה נראה לי מיוחד או חריג. במיוחד בשל העובדה שלמרות הפרסום של אבי, הוריי גידלו אותנו בפשטות ובצניעות". היא מעידה כי אביה היה אדם מופנם ושתקן. "הוא היה אבא מדהים" היא מחייכת. "הוא העניק לנו כל מה שביקשנו. מעולם לא אמר לנו לא".

ומשמעת?

"מבחינה חינוכית הוא לא ידע להתמודד עם קונפליקטים. בכל סיטואציה שדרשה פתרון או

התערבות, היה מיד קורא לאימי כדי שתסדר את העניינים", היא צוחקת. "בכלל, אימי הייתה העוגן שלו בעולם". הילדים של רלף גדלו בסביבת השחקנים: "הם היו רבות בני בית אצלנו. חלק מהעולים החדשים, כמו ג'ק צימרמן ולו סילבר, גרו אצלנו, אכלו איתנו והיינו נוסעים יחד לחופשות. כשהייתי הולכת עם אבא למשחקים, הוא רצה שאשב לידו בספסל כדי שיוכל להשגיח עליי, אבל אני אהבתי לראות את המשחק דווקא מהצד של הקהל. כשהייתי יושבת ביקורת על איך צריך לעשות את זה נותנים הוראות למאמן ומעבירים ביקורת על איך צריך לעשות את זה טוב יותר וזה הצחיק אותי. הייתי חושבת לעצמי 'הרי אם הייתם יותר טובים מאבא, אתם הייתם המאמנים!'. לפעמים היו מגלים שאני הבת של רלף קליין ואז היו כלפיי גילויי הערצה".

בשעה אחת וברגע אחד

"מגיל צעיר הייתי מציינת כל הזמן. פשוט נולדתי עם זה" היא אומרת. כפי שסיפרנו בפתח, היא למדה עיצוב תפאורה. "גרתי בתל אביב והיו לי חיים מאד נהנתניים: עבדתי במחלקת התפאורה של האופרה הישראלית, עסקתי באומנות והצלחתי מאד, אבל לא הייתה לי שלוה, הכל היה נראה לי סתמי: המסיבות, החברים, האווירה... הרגשתי שאני אמורה ליהנות מזה אבל מעולם לא נהנית. בכלל, עשיתי הרבה ניסיונות לקבל הנאה מהחיים ולשווא. בשלב מסוים אמרתי לעצמי שאני חייבת לעשות משהו דרמטי כדי למצוא את מה שחסר לי".

הרגע הדרמטי שחולל מפנה בחייה, בחינת משנה מקום משנה מזל, היה כשהחליטה לעזוב את תל אביב: "יום אחד קמתי, לקחתי את הדברים שלי ועברתי לגור בקיבוץ לוטן - קיבוץ רפורמי קטן ושכוח א-ל בערבה הדרומית. הייתי בת שלושים ושתיים ומאד מבולבלת. כבר הייתי אומנית מוכרת בסביבתי, התפונסתי יפה, אבל החלטתי לעזוב הכל כי הבנתי שאני לא יכולה להמשיך ככה: לא היה לי בן זוג, לא היו לי ילדים והייתי מתוסכלת מאד מהחיים".

שם, בקיבוץ לוטן, התרחש השינוי: "יום אחד עברתי ליד חדר בקיבוץ ושמעתי משהו מוזר. נכנסתי ושאלתי מה הם עושים". החברים שמעו קלטת של שיעור תורה מפי הרב יובל הכהן אשרוב וגילאת התיישבה להקשיב. הרב דיבר על העניין של 'כמים הפנים לפנים'. "שמעתי את הקלטת ומיד ידעתי שזו האמת" היא מעידה. "תביני, ניסיתי לפני זה

"בוקר אור". האור הוא מתנה הניתנת למתמידים. בתוך סדר מדויק של שגרה בוקע אור, כמו אור הבוקר, שמעולם לא פסק להאיר מתוך שגרה אין סופית, ומגלה התרגשות אין סופית.

המון שיטות 'רוחניות': קריאה בקפה, טארות, קריסטלים... הייתי אדם מאד 'רוחני' בתל אביב, כל הזמן חיפשתי, אבל שום דבר לא נגע ולא פגע. תמיד שאלתי את עצמי: איפה נמצאת האמת? כשמעתי את הקלטת, ידעתי שמצאתי ובאותו רגע גם ידעתי שאני חוזרת בתשובה".

גילאת לא בזבזה זמן: היא התקשרה מיד לרב אשרוב ושאלה אותו כמה עולה קלטת. "כשהוא אמר לי את המחיר, ניגשתי למזכירות הקיבוץ כדי לבדוק כמה כסף יש לי בתקציב שהקיבוץ נתן לי. היה לי מספיק כסף כדי לקנות שישים קלטות. התקשרתי לרב שוב ואמרתי לו 'תשלח לי בבקשה שישים קלטות'. הרב היה מופתע ושאל 'אבל איזה קלטות? מה את רוצה לשמוע?'". "מה שאתה חושב שאני צריכה לשמוע" הייתה התשובה. אחרי שבוע הגיע אליה ארגו עם שישים קלטות והיא 'בלעה' אותן בשקיקה.

"נסתרות דרכי ה'" היא אומרת. "המסע שלי אל היהדות האורתודוקסית, התחיל דווקא בקיבוץ הרפורמי". בקיבוץ היא גם פגשה את עופר צ'רקסקי, מי שלימים נהיה בעלה והם החליטו להקים את ביתם על יסודות התורה והמצוות. "התחלנו ללמוד יחד, התחתנו ואחר כך התקררנו לחב"ד, שגם זה היה תהליך מופלא ורצוף השגחות פרטיות". כיום הם חסידי חב"ד, הורים לארבעה ילדים ומתגוררים בשכונת נחלת הר חב"ד שבקריית מלאכי.

תשובה על תשובה

היא מספרת שאת האומנות עזבה בשאט נפש שלא על מנת לחזור: "הרגשתי שזה שקר, סתם פוזוה וזיוף ושזה הרס לי את החיים, לא פחות! אמנם הייתי עוסקת קצת בתפירה וסריגה אבל לא רציתי לצייר או לעסוק בתלת ממד ולא רציתי לקרוא לעצמי אומנית. התרחקתי כמה שיותר כי הרגשתי שזו קליפה (אם כי לא קראתי לזה כך). הטכניקה והכרת החומרים שלי היו מעולות, הרגשתי שאמנם אני יודעת לדבר בשפה אומנותית גבוהה ועשירה מאד, אלא שאין לי מה להגיד. זו הייתה תחושה קשה של ריקנות וזה המאיס עלי את האומנות".

כיום חזרת לעסוק באומנות. איך זה קרה?

"אחרי כמה שנים בתהליך התשובה, כשכבר עברנו לגור בקריית מלאכי, נרשמתי לקורס של הרב נדב כהן מצפת. הקורס עסק בלמצוא את השליחות המיוחדת של האדם, על פי ספר התניא. פתאם הבנתי שאני



משער היהוד ללקוטי אמרים

העמקנו באחדות ה' עם בעל התניא
בואו להכיר את יסודות עבודת ה' על פי התניא

נפתחה ההרשמה לתכנית לימוד בלקוטי אמרים פרקים א-נ

התכנית מיועדת לתלמידים שנבחנו בהצלחה
באחד מהמבחנים האחרונים ולא נבחנו עדיין על לקוטי אמרים.

הרשמה לתכנית

- באמצעות הנציגים בישיבות ובכוללים.
- במוקד הטלפוני 072-221-9050 שלוחה 5,
- בין השעות 13:00-15:30.
- בדואר אלקטרוני: lladaat@gmail.com

קבלת ספרי הלימוד

- באמצעות הנציגים בישיבות ובכוללים.
- בסניפי רשת החנויות יפה נוף - פלדהיים.

מועדי המבחנים

- **מבחן א** - פרקים א-כה: בסוף חודש ניסן תשפ"א
- **מבחן ב** - פרקים כו-נ: בתחילת חודש מנחם אב תשפ"א
- **המבחנים יתיקומו בירושלים ובני ברק.**
- הלימוד בתכנית הוא על פי הביאור בספרי הלימוד.

מלגה לכל מבחן

- מציון 85% ומעלה - 400 ₪
- מציון 75% ומעלה - 300 ₪
- המלגות נטענות בכרטיס אישי המונפק לכל נרשם,
- וניתנות למימוש ברכישת ספרי קודש ומזון ברשתות מוכרות.

עלות הרשמה לתכנית - 40 ₪
תאריך אחרון להרשמה ט"ו בשבט תשפ"א

ש"ת עם רבני 'לב לדעת': 072-2219050
שלוחה 2, בימים א-ה, בין השעות 13:30-15:30, 21:30-23:00

לפרטים ויצירת קשר: 072-2219050
מענה אנושי בשלוחה 5, בימים א-ה, בין השעות 13:00-15:30

מייל: lladaat@gmail.com



HODAYA@HODAYAMOR.COM | הודיה עמור

אל תצאי לחיים בלעדייך!

הכי קל לנו לראות את ה'איך', את החוסר, ולהתמקד בהעדר שמקרקע אותנו, אך כל החוכמה היא להתחבר אל ה'יש' שבתוכנו בנביעה פנימית שנועדה למימוש.

כל אחת מאתנו נולדה עם 'סל' ייחודי ומיוחד השייך רק לה. יש לך הזכות והחובה של הגילוי: מתנה שקיבלתי - אני יכולה להרשות לעצמי לא לפתוח אותה?!

לכל אחת מאתנו יש הזכות והחובה להתקדם, לפתח את כישוריה ולהפוך להיות האישה השלמה (לא המושלמת!) והייחודית שהיא - וכך למעשה, תתאפשר הצמיחה בכל הרבדים, בחברה ובעולם שלי, ובכך לתרום את חלקי לבריאה כולה.

אז מה מעכב אותנו?

אנשים, ובעיקר נשים, נוטות להעריך את עצמן פחות ממה שהן באמת; מה שמשפיע באופן ישיר על אחוז מימוש הפוטנציאל שלהן. אחת מהסיבות לתופעה הזו היא תרבותית: מתקבל הרושם שמטעמי צניעות ומגדר אנו לא יכולות לדבר על כוחותינו וממילא, אנו לא מחפשות אותם ולא מכירות בהם.

והיה וכבר עברתי את המחסום התרבותי, ישנה ציפייה שמעכבת אותנו, הציפייה שאחרים יזהו ויגידו לנו מהם כוחותינו.

נוכל לעשות בעצמנו את תהליך הגילוי לא מתוך גאווה, אלא מתוך ענווה, להיות בדיוק מי שאני לא פחות ולא יותר!

לאחר שנטרלנו גורמים חיצוניים והחלטנו לאזור אומץ ולצאת אל המסע, נתקלנו במחסום נוסף, והפעם הוא פנימי. לפתע צץ לו פחד משתק מצעם החיפוש ואף יותר מכך - מהגילוי עצמו.

אנו מתחילות לחשוש ממה שכן נמצא וממה שלא נמצא בתוכנו.

מהם התנאים בדרך לגילוי?

- להאמין שיש בי טוב.
- להיות מוכנה להתמקד בטוב שבי.
- להיות מוכנה לקבל את מי שאני.
- הבחירה לכבד את מה שקיבלתי ואת עצמי.
- החופש לנוע ללא פחדים.

לאחר שנעבוד על החסמים שלנו, נוכל לגלות את הסל הייחודי שלנו, אך... מהו אותו הסל?

למעשה זהו אוסף של רצונות, כוחות, כישרונות, תכונות, מיומנויות ופוטנציאלים הטמונים בנו.

התעורר בך הרצון לגלות? יופי. עכשיו נצייד אותך בכמה כלים פרקטיים, הלכה למעשה:

- לאמץ יכולת התבוננות חיצונית: להסתכל על עצמי מאותה נקודת המבט שדרכה אני מסתכלת על אחרים.

- זום אאוט: לצאת קצת מעצמי ולהתבונן על הגישה שלי, ההתנהגות שלי, התגובות שלי, העשייה שלי... להתבונן על עצמי מבחוץ מצורה ניטראלית וללא שיפוט (!!).

- משחק תפקידים: כפי שאני שמה את עצמי במקום אחרים על מנת לנסות להבין אותם, הפעם - אשים את עצמי במקומי.

- לשאול שאלות פשוטות כמו - מהן האהבות שלי? מהם הרצונות שלי? ולהשקיע מחשבה וחיפוש אחר האמת הפשוטה.

- עזרה חיצונית: לגשת לאדם שקרוב אלינו ושאונו סומכות עליו ולראיין אותו עם שאלות פשוטות על עצמנו. לפי תשובותיו נוכל ללמוד על עצמנו גם על הפער, בין מי שאני חושבת שאני לדרך בה הסביבה רואה אותי.

לאורך כל הדרך חשוב מאוד לעשות את התהליך בכבוד, בעדינות, ברגישות. בקצב האישי הנכון לך ובדרך הכי זורמת וטבעית לך. זהו מהלך המשתרע לאורך כל החיים, כל פעם לפתוח ולגלות משהו חדש בהתאם למוכנות שלך

תזכרי שכבר עכשיו יש בך הכוחות לממש את כל האוצרות שאת עתידה לגלות.



מפנקסו של חוזר בתשובה

עווד מזרחי | ORCHOZER@GMAIL.COM

לעצור בתחנת השלום

עמדתי ביציאה מירושלים בתחנת האוטובוס, שהיא גם טרמפיאדה. עברתי מזמן את הגיל של הטרמפים, ולכן הופתעתי כשנעצר לידי רכב וראש שהשתרכ לעברי קרא בשמי. בחלוף שניית התאושות זיהיתי את רפאל.

"אתה נוסע לתל אביב?", שאלתי.

"בערך, תעלה", השיב ופתח דלת רחבה.

הודיתי לו מאוד, התיישבתי לידו ויצאנו לדרך.

דברנו על קורותינו מאז שנפגשנו לאחרונה לפני כמה שנים. רפאל הוא חוזר בתשובה ותיק בן גילי, שלמד מחזור אחד מתחתי בישיבה הירושלמית לבעלי תשובה.

לפתע הגיח מאחור רכב שחור שנסע בפראות והשמיע מוזיקה בקול גבוה. תופעה מוכרת, אבל לנסוע כך בכביש מספר 1 זה ממש שיגעון. רפאל לא חשב הרבה, וסטה לצד הכביש כדי שרכב הפרא יחלוף על פניו.

"ממש טירוף", אמר לי, "כולם צריכים להשתחוות לו".

"תראה מה שהריקנות גורמת לצעירים", הסכמתי. "כולם בורחים מהם כמו מאש".

קולות המוזיקה נבלעו כעבור דקה במרחב הירוק.

המשכנו לשוחח, ורפאל סיפר לי שהוא נוסע לבקר את אביו הקשיש שנמצא בבית אחיו הצעיר. פניו נעכרו. הוא החל לספר כי הם ארבעה אחים. שלושה מהם התקרבו ליהדות, מי יותר ומי פחות, והצעיר ממש לא. ודווקא לצעיר שמארח את אביהם האלמן יש יכולת לטפל בו.

"כל הכבוד!", אמרתי. "הוא זוכה במצווה הכי גדולה שישנה!".

"נכון", אמר רפאל, "אבל הוא עושה את זה תוך כדי השפלה של יתר האחים. הוא לועג לנו, שרק הוא מקיים מצוות כיבוד אב, ויודע שזה מצער אותנו. היינו נותנים לו בשמחה את כל הכבוד שמיגע לו, אבל בגלל שהוא מחרף אותנו ולא מסוגל לכבד אף אחד, חרף מאבא, אנחנו בקושי באים, וממילא גם עם אבא. אנחנו חייבים לעשות הכול בתיאום איתו, ובמיוחד כעת בעידן הקורונה. אל תשאל איזה סיפור היה לי לקבוע פגישה עם אבא היום".

"אביכם אוהב את כולכם?".

"אבא תמיד אוהב ומרחם על כל ילדיו, אבל הוא נכנע לתכתיבים של אחי".

אמרתי לרפאל שכתוב בחסידות שמי שאוהב באמת מישוהו, אוהב גם את מי שאוהבו אוהב. זה נאמר על הקב"ה שאוהב כל יהודי, וממילא מי שאוהב את השם צריך לאהוב כל יהודי.

"אני לא יודע איך להתנהג עם אחי. הוא בטוח תמיד שהוא צדיק וצודק. לפעמים בא לי לגמור את הקשר איתו, לחסוך את כל ההשפלות, אבל הוא שולט באבא ובכל מה שקשור אליו, ולהתנתק ממנו זה כמעט להתנתק מאבא".

"איך האחים שלך איתו?", שאלתי.

"שניהם ניתקו איתו קשר, והם משתדלים ליצור קשר עם אבא מתחת לאדמה, ואילו אני משתדל לשמור על שלום איתו ולהבליג, אבל זה קשה מאוד. מה אתה אומר?".

"אתה זוכר את הרכב הפראי שעקף אותנו?", עלה לי רעיון, "איך צריך להתייחס אליו כשאתה נוסע איתו בכביש?".

"עליו נאמר 'אל תהיה צודק, תהיה חכם'. בכביש זה ממש פיקוח נפש".

"נכון, אבל זה גם הכלל הכי חשוב ביחסי אנוש".

התחזקנו ביחד, שלמען אביו כדאי לו לעשות כל שביכולתו כדי לשמור על קשר עם אותו אה.

"תגיד לי", שאל אותי רפאל כשהוריד אותי בתחנת 'השלום' בתל אביב, "איך יכול להיות שהמשפט הכי חשוב בחיים לא מופיע בדברי חז"ל?".

חשבתי מעט ואמרתי לו: "זה נאמר במילים אחרות, אבל עם אותה נקודה בדיוק: 'מותר לשנות מפני השלום'".

השתעשענו מכך שהרעיון בא לי דווקא בתחנת השלום, ונפרדנו. הוא המשיך בדרכו לבקר את אביו הזקן, ואילו אני הודיתי לה על הטרמפ המפתיע ועל הסיפור המתקדם.

המתנתי 25 שנה תגובה לצבי יחזקאלי (גליון 350) נעמי וייל (שוחט)

למערכת קרוב אליך, שלום

קראתי את הכתבה של מר צבי יחזקאלי והתרגשתי מאוד. עד דמעות.

נתתי לבעלי לקרוא אותה. הלכתי במיוחד לביתה של אחותי להקריא לה (היא לא קוראת טוב מאז שנפצעה בפיגוע ירי, פיגוע בו אמנו, מרגלית רות שוחט הי"ד, נרצחה).

גם אחותי התרגשה עד דמעות...

אני לא ידעתי בעצמי, אבל נראה לי שאיפה שהוא עמוק בפנים חיכיתי לכתבה הזו יותר מעשרים וחמש שנה.

אמא שלנו הייתה, מה שכינו אז 'קורבן השלום' מספר 48 אחרי הסכם אוסלו.

היינו משפחת עולים, חד הורית לפני כן.

הייתי בת 16. ישבתי שבעה יחד עם אחי בן ה-19. אחותי הייתה אז בת 20 ונפצעה אנושות. שני יתומים יושבים שבעה.

ללא הורים. אחותם מאושפזת במצב קשה, מחוסרת הכרה.

רבים חיבקו אותנו באהבה, אולם מהכנסת... קיבלנו מברק ואחד נוסף מהמשלה.

מברק.



על הניסוח שלהם קשה לי לסלוח:

שני המברקים הסבירו, שיש 'להקריב למען המטרה הנעלה של השלום'.

מי ניסח אותם?

ב"ה עברו שנים רבות. בחסדי שמיים אחותי היום נשואה ואמא לחמישה ילדים. גם אחי ואני הקמנו משפחות.

בכתבה הזו צבי עשה לי סדר. הוא עשה ניתוח מצב גאוני. הוא הסבי איך אנשי השמאל של אז חשבו. למה פעלו כפי שפעלו. זו היתה התנצלות שעזרה לי לדון לכף זכות הרבה אנשים.

תודה על הכנות.

תודה על האמת.

תודה על הניסיון לאחד את העם.

ה' יברך את אתכם. הצליחו בכל מעשה ידיכם.

סייבריסט ב2008? לשם שמים

אשור & more

שואף גבוה?

בישיבת תמ"ר תקבל לא רק את הכלים
לבניית העתיד הטכנולוגי שלך אלא תבנה אותם
מתוך חינוך ליראת שמיים ולאהבת תורה

מגמות: • הנדסת תוכנה • אלקטרוניקה ומחשבים • עיצוב ופיתוח מוצר ב-3D • סייבר

חדש! מרכז יזמות וחדשנות ליד הישיבה

• בית מדרש פעיל • פעילות חברתית ברמה • צוות רחב שמבין עניין • חבר'ה מעולים מכל הארץ
• פיתוח יזמויות, קידום פרויקטים והשתתפות בתחרויות בתחומי הטכנולוגיה

ההרשמה לימים הפתוחים בעיצומה



להרשמה ליום הפתוח: רחל 054-2226470 www.tamar.rgl.org.il

להחזיר את הקב"ה להיסטוריה שלנו

איתי אסמן

יציאת מצרים ותהלוכות דור המדבר וכניסתו לארץ ישראל, איך היה כולו על פי ה', ומלא כבוד ה', ושוב אין מקום לכל אפיקורסות עיקרית".

אותו לוחם קיבל חינוך חילוני, בו במקרה הטוב לא מלמדים תנ"ך, ובמקרה הפחות טוב, מסלפים אותו. למשל ראיתי חולצה של חייל שכתוב עליה בתמימות "עז לעמו יתן", וכן מאמרי חז"ל חלקיים כמו "הוי עז כנמר וקל כנשר, רץ כצבי וגיבור כארי!" כאילו יש ערך עצמי בתכונות האלו בלי שהן משמשות לעבודת ה' ולעשייה מוסרית.

אנשים מזועזעים מהכחשות וסילוף ההיסטוריה. הכחשת השואה מקוממת, כי היא גורמת שנשכח מה שעוללו לנו הנאצים הארורים. אך יש הכחשה חמורה מכך, "הכחשת הקב"ה", משום שמדובר בהכחשה שפוגעת ב'הכרת הטוב' והכרת מקור הטוב, הכחשה של מי שיצר אותנו והשגיח עלינו לאורך הדורות כנגד הקמים עלינו לכלותנו. ו'הכרת הטוב' כידוע זהו אחד הערכים הכי יסודיים במוסר וביהדות.

לעיתים דתיים חוששים להזכיר שם שמיים כשהם מדברים מול מגזר חילוני, אך זו טעות, זוהי השלמה עם הסילוף וההכחשה של האמת האלוקית ההיסטורית.

תפקידנו כיום הוא לחזור על הסיפורים הכי פשוטים ומוכרים במסורת ישראל, לחזור עליהם שוב ושוב, משום שהם נשכחו (והושכחו) ממערכת החינוך, לדבר בכל הזדמנות על פרשת השבוע ועל המסרים שעולים ממנה, לפתוח שיעורי תנ"ך וללמד כמו שלימדו כל הדורות, אפשר גם בחברותא. לפני שמעמיקים בהסברים כדאי לומר את עיקרי הפרשה בשפה פשוטה, להחזיר את הקב"ה להיסטוריה שלנו, כמו שהרב קוק מסביר שם:

"והנה, כשיהיה האדם חופשי באמת ברוחו, וידון בלא משא פנים על ערך התורה וסיפוריה, כמו שדנים על כל רשימה היסטורית, מיד יחוש ברוחו את האמת לאמתה, ויכיר שאי אפשר כלל לזייף היסטוריה כללית ועיקרית של אומה שלמה באופן גלוי ומבליט כזה".

אל תתנו יד לסילוף ההיסטוריה. דברו אמת. אל תעלימו ממנה את הקב"ה.

לסיפורי קירוב יש לפנות למייל asmanitai@gmail.com
להצטרפות לקבוצת ווטאספ של טיפ יומי לקירוב, נא לשלוח הודעה ל-052-4295592

באחד מאימוני המילואים שלי, ניגש אליי לוחם, בחור יהודי שהוריו עלו מרוסיה, ואמר לי שיש לו שאלה שמטרידה אותו הרבה מאוד זמן: "איך צבע העור של האתיופים שחור, והם יהודים, וגם אנחנו יהודים עם צבע עור לבן?" אמרתי לו שזו שאלה מאוד טובה אבל אני צריך שהוא יפנה זמן כדי שאענה, כי זה דורש כמה הקדמות. הוא אמר, "עכשיו יש הפוגה באימון, זה זמן מעולה". אמרתי לו שהכול התחיל באדם הראשון, שנברא על ידי הקב"ה, יחד עם חווה, והם הולידו את קין שרצח את אחיו הבל. ואחר כך נולד שת וממנו נולד נח שהיה איש צדיק שהמבול היה בדורו, ואז נולד אברהם אבינו שהוליד את ישמעאל ואת יצחק, שהוליד את יעקב, שגנב את הבכורה מעשיו. ואז נולדו ליעקב שנים עשר שבטים, ומכירת יוסף, ויורדנו למצרים וה' הוציא אותנו משם באותות ומופתים, וקיבלנו תורה בסיני.

וכך אני מספר לו את כל סיפורי התורה בהרחבה, בינתיים השמש מתחילה לשקוע ואני מספר לו על יהושע בן נון שהכניס אותנו לארץ, ועל השופטים והנביאים שהיו כאן, ועל דוד המלך והמלכים אחריו עד שהגענו לגלות עשרת השבטים. שבט דן גלה לאתיופיה ושם צבע העור השתנה כי הם התחתנו עם גרי צדק ומקומיים, וייתכן שגם האקלים תרם, ואז לפני מאה וחמישים שנה הקב"ה קיבץ אותנו מארבע כנפות הארץ, הקמנו מדינה יהודית ולאחר מכן עלו בהדרגה יהודים מכל העולם.

אחרי שלוש שעות רצופות, הבחור היה עם עיניים בוהקות ואמר לי באלו המילים: "שמע, הסיפור הזה עם פרעה ומצרים ועשר המכות, חייבים להוציא על זה סרט". אמרתי לו שזה לא סרט אלא החיים שלנו כאומה, וגם שיצאו על זה כמה סרטים פחות מוצלחים...

הרב קוק כותב בפנקסים (ח"ב, כה): "אין לך כופר בדת מכל אומה ולשון, שיהיה מוכרח כל כך לרגלי כפרנותו לזייף את ההיסטוריה הלאומית שלו, ולרכוש לו תמונה מזויפת מתוכנה של אומתו, ועם זה להעשות עליה חרפה רבה ולגזול ממנה את כל כבודה והדרה במובן הלאומי - כמו אפיקורוס ישראלי".

במילים אחרות, הרב קוק מסביר שכדי לכפור בה' חייבים לזייף את ההיסטוריה הישראלית, כי כל ההיסטוריה שלנו מלאה בהשגחת ה', בשכר לצדיקים ועונש לרשעים, בגאולתנו ובבחירה בנו מכל העמים. לכן כדי לכפור בה', היו אפיקורסים לאורך הדורות שעסקו בסילופה. כמו שהרב קוק מסביר שם: "ביקורת כתבי הקודש, לאחר את כתיבת התורה מימי המאורעות הכתובים בה, כי בקיום ואמונת



החבר מהמילואים שואל שאלות? השכנה מתעניינת ביהדות? **ראש יהודי** זאת התשובה! 052-4295597 ry@neto.net.il

היו שותפים - ראש יהודי! התרומות מוכרות לצרכי מס. הקישו בגוגל: "תורמים לראש יהודי" או בטלפון 052-5665005 או סרקו ברקוד:



בין הכותבים:
הרב אהרון אגלסל,
הרב איתי אסמן,
הרב עופר גיסין,
הרב יהושע וידר,
ישראל זעירא,
הרב אסף טבצ'ניק

הטיפ היומי (הארה) לענייני קירוב

קבוצה קטנה ב"ראש יהודי" לקבלת עצות, הארות ורעיונות מעשיים, בענייני תשובה וקירוב, באהבה ואמונה

להצטרפות לקבוצת וואצאפ סרקו קוד או שלחו הודעה **052-5665005**

ראש יהודי
אסמניק • אגלסל • זעירא

יש לך אש?
בואי להשפיע בלב תל אביב!

ראש יהודי - אהוב! אהובין! אקרב!

מוזמנת ליום סיירות

- מרכז שיעורים • מדרשה לבעלות תשובה
- קהילה חמה • שבתות וארוחים
- חברותות וקשר אישי

התפקיד מצריך תקשורת בין אישית וארגון גבוהה לפרטים: **050-7770352** טיסה

יום ראשון י"ח שבט 31.1	יום שלישי י"ג שבט 26.1	יום ראשון י"א שבט 24.1
-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------

הכינו את המדפים



כל הספרים שתשמחו להכניס הביתה
במחירים שאסור לפספס

אשר & more



ספרים ב-
200



ספרים ב-
100



ספרים ב-
100



ספרים ב-
100

החל מ-

10
₪

*יהדות *עיון *פרשת שבוע *אמונה *זוגיות *ילדים *לימוד *חינוך



שירות לקוחות 02-6427117 | חפשו בגוגל חודש הספר היהודי



הרב שבתי סלבטצקי, שליח חב"ד באנטוורפן

התוועדות התוועדות

בחן את עצמך: האם תסכים לוותר על ארמון בשביל לקשור את גורלך עם המסכנים ביותר? האם אכפת לך גם מאנשים לא יהודים שזקוקים לעזרה? האם אתה יודע לחפש את השורש הנסתר של תופעה גלויה? האם יש לך סבלנות לפרטים הקטנים?

קורס מנהיגות

לידה עוצר הגדי לשותות. "כִּינּוּן שֶׁהִגִּיעַ מִשֶּׁה אֶצְלוֹ, אָמַר: אֲנִי לֹא הֵייתִי יוֹדֵעַ שְׂרָץ הֵייתִי מִפְּנֵי צָמָא, עֵינַי אֲתָהּ. הִרְכִּיבוּ עַל כַּתְפוֹ וְהָיָה מֵהַלֵּךְ. אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: יֵשׁ לָךְ רַחֲמִים לְנֶהֱג צֹאנֹו שֶׁל בֶּשֶׂר וְדָם כָּךְ, חַיִּיד! אֲתָה תִרְעָה צֹאנֵי יִשְׂרָאֵל".

הפלא ופלא! למה משה לא החזיר את הגדי מיד אלא החליט לרוץ אחריו? משה רבינו אומר לעצמו, שאם הגדי הזה בורח מהעדר, כנראה יש לו סיבה טובה. משה רבינו מנסה לחשוב - למה בעצם הוא בורח? מה באמת חסר לו? מה הכאב שגורם לו לרצות לברוח? אחרי שהוא רואה את הגדי הולך לשתות מים, הוא לוקח את האחריות עליו: "אני לא הייתי יודע, שרץ היית מפני צמא". כדי לתקן את הבעיה, משה רבינו לוקח אותו ומרים אותו על כתפיו. כך פועל מנהיג של עם ישראל.

הסיפור הזה מהווה הוראה נפלאה בשבילנו. יש לנו הדרכה איך לנהוג כשאנחנו רואים את הבן שלנו שלא מתחשק לו לשבת בשולחן שבת. קורה לא פעם, שמיד אחרי הקידוש או הדגים, הוא קם והולך לקרוא ספר. לפעמים יש ילדים כאלה שמנסים לחפש תירוץ - והולכים לשירותים כדי לקרוא. ויש מצבים שהגדי בורח רחוק יותר... אם יש ילד שלנו שפזל לרחוב, או לא ילד שלנו ממש אלא מישהו מהמשפחה הרחבה, או אפילו מהשכונה או מבית הכנסת, הולך הצידה, צריך להבין איך לנהוג איתו.

אפשר להתחיל להתווכח: "אתה צריך להישאר בשולחן שבת! תשמור מצוות כמו המסורת שלנו!!" אבל משה רבינו אומר לנו שזאת לא הדרך הנכונה. צריך ללמוד לחפש מה כואב לילד הזה ומה חסר לו בחיים. אי אפשר באמת להכריח ילד כזה. אולי תצליח לתקופה מסוימת, אבל ככל שהוא יגדל יותר, הוא ימצא את ההודמנות הראשונה שבה הוא ירגיש חופשי לפרוק מעליו את הכל, ואז הוא ממש ילך לאיבוד. צריך לחפש מה חסר לו.

הגמרא אומרת: "לאו עכברא גנב, אלא חזרא גנב" (לא העכבר גנב, החזר גנב). כאשר מסתובב לך עכבר בבית, אל תרוץ מיד לתפוס את העכבר. אמנם העכבר הוא בעיה אחת, אבל הבעיה האמיתית היא החזר דרכו הוא נכנס. החזר הוא השורש שבו צריך לטפל. אם אני רואה יהודי שנכנס אליו עכבר כזה - בא לו יצר הרע שאוכל אותו מבפנים, אז תחפש את החזר שלו.

העיקרון הזה נכון לא רק על אחרים, אלא גם אצלנו בפנים. יהודי עלול לפעמים להרגיש קרירות בעבודת ה' שלו: בתורה, בתפילה, בגמילות חסד, או אפילו בקשרים עם בני המשפחה, פתאום הוא מרגיש יבש, ואולי אפילו מתמלא במחשבות לא טובות. הוא יכול למצוא את עצמו נמשך לניגונים לא כשרים, חלילה מכור לאינטרנט או לכל מיני דברים אחרים. במצבים האלה, תחפש איפה יש אצלך חזר של עכבר. תחפש את השורש של כל הבעיות, ומשם תנסה למצוא תרופה.

משה רבינו, המנהיג הגדול של עם ישראל, יודע לחפש את שורש הבעיה. אפילו לבעל חיים יש לו יכולת לדאוג באמת, ולמצוא את הפתרון. הקשר שלו גם עם כל אחד מעם ישראל, הוא עמוק מאוד. אתם יודעים, יש אנשים שאוהבים רק את הכללים, ורק דברים גדולים מעניינים אותם. אבל מנהיג אמיתי, כמו שזכינו לראות אצל הרבי מלובביץ', דואג לכולם. הרבי דאג לכולם בצורה נפלאה. מצד אחד דאג לכלל ישראל, ומצד שני יש המון סיפורים, איך הוא פנה לילד קטן, או אל אדם בודד שהיה רחוק מאוד. גם אנחנו מסוגלים לפתח רגישות לכל אחד, ורגישות נמדדת לרוב בפרטים הקטנים.

חומש שמות פותח בגנות, עם גלות מצרים, ומסיים בשבח, עם גאולת עם ישראל, קריעת ים סוף, מתן תורה ובניית המשכן. בתחילת המהלך, מסופר על הגזירה הנוראה של פרעה. הוא מחליט להרוג את כל הילדים הנולדים במצרים, והכל בשביל לתפוס ילד אחד. כידוע, הוא ראה בכוכבים שמושיעם של ישראל עומד להיוולד, והוא עתיד לזרוק אותו ממיסא המלוכה. ובשביל לעצור אותו, פרעה יוצא בגזירה הקשה, לזרוק את כל הילדים ליאור.

הסיפור הזה הוא פלא פלאים! מדהים לחשוב איך שכל ארץ מצרים - כל הצבא, המשטרה ועבדי פרעה - כולם יוצאים מהכלים כדי לחפש את אותו ילד. בסופו של דבר, אחרי כל המאמצים, הקדוש ברוך הוא הופך הכל. איפה אותו ילד נמצא? דווקא בבית של פרעה. הוא ישן במיטה שלו, חי בארמון שלו, פרעה בקומה הראשונה ומשה בקומה השנייה. מי שמגדלת אותו באהבה רבה, היא לא פחות מאשר בתיה, הבת של פרעה. כשחושבים על כל המצב הזה, מבינים בבירור: רק הקב"ה יכול ליצור דבר כזה לא נורמלי.

השלב הבא בסיפור של משה רבינו, מדהים לא פחות. הנער משה, למרות שחי בארמון המלך, ויש לו את כל הלוקסוס שרק יכול להיות בעולם של אז, בבת אחת מוותר על הכל. אנשים בדרך כלל נוטים להתנתק. אם יש להם חיים טובים, הם מעדיפים להיות בשלהם ולא לקשור את גורלם בסבלו של מי שנמצא בתחתית החברה. בנקודה הזאת מתחילים להאיר הניצוצות של הנשמה הגדולה. הנשמה של משה רבינו מנהיג ישראל.

הוא יוצא מהארמון החוצה כדי להשתתף בצערם של ישראל: "ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא פסבלתם". המדרש אומר על כך: "וירא פסבלתם", מהו וירא? שיהיה רואה פסבלתם ויבכה ואומר: חבל לי עליכם, מי יתן מותי עליכם. שאין לך מלאכה קשה ממלאכת הטיט. והיה נותן פתפיו ומסיע לכל אחד אחד מהן". משה רבינו מוכן לתת את החיים שלו בשביל להוריד מהצער של עם ישראל. "והיה מניח דרגון שלו והולך ומישב להם סבלותיהם ועושה כאלו מסייע לפרעה". משה רבינו עוזב את הדרגה הבכירה שלו, ומנסה בכל הכוח להקל מעט על היהודים הסובלים. הקב"ה רואה את מעשיו של משה, ומכאן מתחילה הדרך של משה רבינו - "אמר הקב"ה: אתה הנחת עסקיך והלכת לראות בצערן של ישראל, ונהגת בהן מנהג אחים, אני מניח את העליונים ואת התחתונים ומדבר עמך... ראה הקב"ה במשה שסר מעסקיו לראות פסבלתם, לפיכך: ויקרא אליי אלקים מתוך הסנה".

המשך הסיפורים על משה רבינו אלו הסיפורים על הצלת היהודי מהמצרי, הצלת יהודי מהיהודי השני, ואחר כך העזרה לבנות יתרו, שלמרות שהן מעם אחר, משה רבינו קם להושיע אותן. כשהרועים מגרשים אותן מהבאר, משה שוב עומד על מידת הצדק היושר. השיא של כל המהלך הזה נמצא בהמשך, כאשר משה רועה את צאן יתרו חותנו, כהן מדין: "וינהג את הצאן אחר המדבר". הסיפור שבמדרש אמנם מוכר לכולנו מהילדות, אבל כדאי לראות אותו שוב, לעיין באותיות ולגלות את החידושים שבפרטים הקטנים.

המדרש מספר, שתוך כדי רעיית הצאן, ברח גדי קטן מהעדר, ומשה רבינו רץ אחריו. לעומת רועה צאן רגיל, שמסתפק בשריקה לכבש שבורח, או במכה עם מקל, כשמשה רבינו רואה את הגדי הולך, הוא מתחיל לרוץ אחריו. הגדי ממשיך לברוח, עד שהוא מגיע למקום יפה, ושם נזדמנה לו בריכה של מים,



יש ספר, אין ספר עם אותיות וילדים הכל בסדר!

עצו היוק מנוי למגזין ערכי, חינוכי ומרתק



אותיות וילדים

הגן החובב
על מלפפונים
שלא נלחד בסופרמרקט

קח מקל קח תרמיל
בואו איתנו למסע בין ילדים
ושמנשיים ביערות

זוכרים כנעננו?
הילדים שנקראים
על שם נוש קסיף

**המחשק
שכבש את
ישראל
פנדמיק!**



**ומצטרפיק עכשיו <
משחק קופסה שווה במתנה!**

סרקו וזכו
מכבי אותיות וילדים מתשפ"ח



בין הכותבים: שי צירקה עם קומיקס "הרצל" | ניקי ירחי | מושיק גולסט עם קומיקס "המטה השבור" | נתנאל ובת-אל אפשטיין | חיים ולדר | אורי לרמן | טוביה רוזנפלד | אבישי שטרית | יהונתן רוזנהק | דורון שפר | נדב נוה | אתי אלבוים | דובי קייך עם קומיקס "ארתור ובלו" | מדורים: יצירה | אומנות | לימוד אנגלית | ציור | אפיה ובישול | טבע והיסטוריה | תרבות ומדע | אימון אישי וייעוץ ועוד |

אותיות וילדים | **הצטרפות <** שלחו סמס ל-055-9663035 | או חפשו בגוגל 'מגזין אותיות וילדים' | או התקשרו *8980





אני גדלה בבית שיש בו כל
היום צעקות וריבים. מה ה'
רוצה ממני?

דבר ראשון, סור מרע. ה' בוודאי רוצה שלא
נהיה שותפים ליריבויות, מתחים וכעסים. ואין
הדבר פשוט כלל, כי כשכל האווירה רוויה
כעסים, קשה מאוד לשמור על צלילות ומנוחת
הדעת ושלווה נפש. ובכל רגע שזוכים שלא
להיגרר אחרי המריבות, מעמידים בזה את כל
העולם כולו על מכונו, "תולה ארץ על בלימה
- על מי שכולם עצמו בשעת מריבה".

אבל יש גם 'עשה טוב', ודווקא מהמחזה
השליילי והמכאיב של בית שמוצץ במתחים
אפשר לאגור כוחות לבנות בית על יסודות
של שלווה אהבה ונחת, ולהיות בעלי מאור
פנים וסבר פנים יפות. ואם יש כוחך להשכין
שלום ולהשקיט את המריבות הרי זה נפלא,
שכך תתברכי במידתו של אהרן הכהן שהיה
אוהב שלום ורודף שלום. אך יש גם סכנה
בדבר - שכן לעתים המנסה להשכין שלום
עלול למצוא עצמו שופך שמן על מדורת
המריבה. והדברים צריכים להיעשות בשום
שכל, בשיקול דעת ומתינות, ובנפש רוגעת
ובטח.

מה ההבדל בין קבלת עול
מלכות שמיים לקבלת עול
מצוות? הרי כשאני עבד,
ממילא אני מקיים כל מה שהאדון
אומר...

כשסבא וסבתא מגיעים להיפגש עם הנכדים אחרי
תקופה ארוכה שהם לא נפגשו, אם בגלל מרחק ואם
בגלל קורונה, והם מביאים להם מתנות יקרות שהם
טרחו להתאים לכל נכד מעבר לציפיותיו - התגובה
הנכונה של הנכדים מוכרחה לכלול שני דברים,
ואי אפשר בלעדי אחד מהם: שמחה בסבא וסבתא
ושמחה במתנה.

אך אם הם כל כך ישמחו במתנה, עד שיעזבו את
סבא וסבתא וישקעו במשחקם ויתעלמו ממי שהביא
להם את המתנה באהבה וגעגועים, זה כמוכר נורא
ואיום. אבל גם נכד ששמח כל כך לפגוש את סבא
וסבתא ויתעלם מהמתנה ומהאופן המדויק שבו
התאימו אותה ליסוד האישיות המיוחדת שלו, גם
בזה יש התנכרות לאהבה שלהם. והנמשל מוכן.

איך זה הגיוני שה' גם מתאוה
לתפילתם של צדיקים על
צרותיהם וגם מצטער בצערם?

השאלה בוודאי אינה מתמקדת בצער שמצטער
הקדוש ברוך הוא בצערם של הצדיקים, שהרי מידת
הרחמים חופפת על הכל, "ורחמיו על כל מעשיו",
ובוודאי ביתר שאת כלפי צדיקים שראויים יותר
מכולם לחסד ולרחמים מפני צדקותם. אבל מדוע
הקב"ה מתאוה לתפילתם ומוכן להשלים עם הצער,
זו אכן שאלה גדולה שצומדת בפנינו. אך זו שאלה
כללית יותר על בריאת העולם, שיש בו הסתרת אור
וצער וסבל לא מעט, ובכלל על הריחוק מאור פני ה'.

והיסוד של התשובה הוא שירידה זו היא צורך
עלייה - על ידי שהנשמות יורדות לעולם והבריות
מתרחקות מאור פניו יתברך, הן זוכות אחר כך, על
ידי בחירתן בטוב, בעלייה יותר עמוקה ונשגבה. וכך
גם אצל הצדיקים, שעל ידי תפילתם שבאה מעומק
צערם, הם זוכים לדבקות ולקרבת ה' שמביאה לקשר
עליון ונשגב עמוק יותר מהקשר של הנשמה לאור
האלוקי לפני שירדה לעולם. וכבר אמר רבי נחמן
מברסלב, שעיקר התענוג הוא רחוק שנתקרב. ואף
שהדברים עמוקים ומופלאים מהשגה פשוטה,
בעומק הנשמה הם מאירים ומתוקים מדבש ונופת
צופים.

ת.ד. 52589 רמת גן < עורך: אהרונ ברגשטיין > העלון טעון גניזה
לתגובות ויצירת קשר 052-4061065 • info@qarov.org קרוב אליך • לפרסום: 052-525-4051

קרוב אליך

עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

פתרתם? עתידכם אתנו! במרכז האקדמי לב

קמפוס טל (נשים) / קמפוס לב (גברים)

< הפקולטה להנדסה ומדעי המחשב B.S.c

פיזיקה שימושית / הנדסת אלקטרו-אופטיקה
הנדסת תוכנה
הנדסת מערכות תקשורת
הנדסת תעשייה וניהול
מדעי המחשב
פיזיקה - מתמטיקה **חדש!**

< תואר שני

DATA MINING M.S.c כריית מידע
M.S.c פיזיקה יישומית / הנדסת אלקטרו-אופטיקה
Nurse Practitioner + M.S.N סיעוד

< הפקולטה למדעי החיים והבריאות

B.Pharm* רוקחות **חדש!**
B.S.N סיעוד
B.S.c ביואינפורמטיקה

< הפקולטה לניהול B.A

חשבונאות ומערכות מידע
מנהל עסקים

< שכר לימוד אוניברסיטאי > שנה ראשונה חנינם לבוגרי צבא ושירות לאומי

מסלול בית מדרש/
מדרשה בראשות
הרב יוסף צבי רימון



*3239
www.jct.ac.il

המרכז
האקדמי
לב

המכינה האקדמית
מכינת ריענון / מכינה מלאה

קמפוס טל
בית הדפוס 7, גבעת שאול, ירושלים
קמפוס לב
הוועד הלאומי 21 גבעת מרדכי, ירושלים

רוצים ללמוד יותר בקלות?
חפשו 'לדבר עם לב' בגוגל